

ἀναστήματος καὶ προκεχωρηκυίας ἤδη ἡλικίας, ἥτο ἐνδεδυμένη διὰ χονδρῶν μαλλίνου ὑφάσματος, ὅπερ, ἡμιηνεωμένον εἰς τὸν λαϊμόν, ἐφάνερωνεν ὑποκάμισον ἐκ λεπτοτάτου ὀλλανδικοῦ λινού. Οἱ μέλανες ὀφθαλμοὶ τῆς ἀπῆστραπτον, καὶ ἀφ' ἐκατέρως τῶν παρειῶν τῆς ἐκρέμαντο φλόχοι φαιῶν μαλλίων ἀποκαλυπτόντων ἔτι μᾶλλον τὴν λευκότητα τοῦ δέρματός της. Τὰ χαρακτηριστικά της ἦσαν αὐστηρά, εὐγενῆ καὶ ἐπιβάλλοντα. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦτο γνωστὴ ὡς Γαβριέλλα Δεσερζάν, ἀλλ' ἐν τῇ μονῇ ἐκαλεῖτο μήτηρ Ἀννα-Μαρία.

Πόσον ὅμως ἡ ἐτέρα διέφερε! Νεωτέρα τῆς πρώτης κατὰ εἰκοσιν ἔτη περίπου, ὑψηλὴ καὶ εὐκαμπτος, ἔτρεμε καὶ ἐκλινε, δίκην ἄνθους κύπτοντος τὴν κορυφὴν πρὸ τῆς θυέλλης. Τὸ ὠραιότατον πρόσωπόν της ἔφερε τὸν τύπον μακρῶν βασάνων. Χονδρὰ δάκρυα ἔρρεον ἀπὸ τῶν μακρῶν βλεφαρίδων της, ἅτινα περιεκύκλουν τοὺς κυανοὺς ὀφθαλμούς της, καὶ οἱ ὠραῖοι βόστρυχοι τῆς ξανθῆς κόμης της, σαλευόμενοι ὑπὸ δροσεροῦ ἀέρος εἰσδύοντος ἐν τῷ δωματίῳ, ἔπιπτον ἐπὶ τοῦ στήθους της.

— Εἰμπορῶ νὰ μαθῶ, κυρία, εἶπεν ἡ ἡγουμένη, μετ' ἀρκούντως μακρὴν σιγὴν, ὁποῖον αἴτιον σὺ ἔφερες ἐδῶ;

— Οἶμοι! μῆτέρ μου, ἀπεκρίθη ἡ νεαρὰ γυνὴ, ἀπομαζάσσα τὰ δάκρυά της, ἤλθον νὰ σὺ παρακαλέσω ὅπως μὲ παρηγορήσῃτε. Εἰμαι δυστυχὴς ἀμαρτωλὴ, ἀλλ' ὑπέφερον ὡσάύτως. Ὁ Θεός, μοὶ ἔλεγον πάντοτε οἱ γονεῖς μου, συγχωρεῖ τοὺς μετανοούντας. Ἐνόμισα ὅτι δὲν ἀρκεῖ ἡ μετάνοια καὶ ἀνεμνήσθην τῶν λόγων τούτων τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τοὺς μαθητάς του: «Εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ εἰσέλθῃ πλούσιος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.»

Διὰ νὰ τύχῃ τὸ ἀμάρτημά μου ἐξιλασμοῦ, διὰ νὰ συντελεσθῇ ἡ μετάνοιά μου, ἔρχομαι νὰ ριθῶ εἰς τὰς ἀγκαλὰς σας, ἐγκαταλείπουσα ἅπασαν τὴν περιουσίαν μου... Καταδέχθητε νὰ μὲ καταλέξητε μεταξὺ τῶν ἁγίων θυγατέρων σας.

— Ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου εἶναι ἀνοικτός εἰς ἅπαντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς, ὑπέλαθεν ἡ ἡγουμένη. Ἐπιτρέψατέ μοι ἐν τούτοις νὰ σὺς παρατηρήσω ὅτι δὲν μοὶ φαίνεσθε εἰς κατὰστασιν νὰ ὑποβληθῇτε εἰς τὰς στερήσεις τοῦ τάγματος ἡμῶν... Εἰσθε ἀδύνατοι, ἡ ὑγεία σας...

— Ὁ Θεέ μου! διέκοψεν ἡ ἄγνωστος, θὰ περιπλανώμαι λοιπὸν καθ' ἅπαντα τὸν βίον μου; Ἀγία μῆτερ, φαίνεσθε ἀγαθὴ καὶ εὐσπλαγχνος, μὴ μὲ ἀπομακρύνετε ἀφ' ὑμῶν, σὺς ἰκετεύω. Οὐδὲν πλέον μοὶ ἀπομένει ἐπὶ τῆς γῆς. Δὲν ἔχω πλέον σύζυγον, καὶ ἴσως οὔτε τέκνον.

Ἡ μοναχὴ ἐφάνη συγκινηθεῖσα ἐκ τῆς θλίψεως, ἥτις τόσον ἀληθὴς ἐξεδηλοῦτο. Ἐπλησίασε ταχέως τὴν νεαρὰν ἄγνωστον καὶ τῇ εἶπε λίαν ἡπίως:

— Ἀπομάζατε τὰ δάκρυά σας, κόρη μου. Οὐδόλως σκέπτομαι νὰ σὺς ἀποδιώξω. Ἄν ἡ ἀπόφασίς σας εἶναι ἀνέκκλη-

τος, ἂν ἤσθε ἐλευθέρᾳ παντὸς δεσμοῦ καὶ ἂν αἰσθάνησθε ὑμᾶς αὐτὴν ἐμπορουμένην ὑπὸ τῆς ἀναγκαιᾶς δυνάμεως, μέινετε μαζί μας. Θὰ σὺς παρηγορήσωμεν καὶ ἐλπίζω ὅτι αἱ μετὰ τῶν ἰδικῶν σας ἐνωμέναι δεήσεις μου θὰ τύχωσι τῆς συγνώμης τοῦ Θεοῦ.

Ἔστη ἐπ' ὀλίγον, θεωροῦσα μετ' ἄκρας προσοχῆς τὴν ἐρχομένην οὕτω νὰ ζητήσῃ καταφύγιον ἐν τῇ μονῇ, εἶτα δὲ προσέθηκεν:

— Ἐν τούτοις ὁ κανονισμὸς τοῦ τάγματος ἡμῶν ἀπαιτεῖ νὰ μάθω πόθεν ἔρχεσθε... Εἰσθε ξένη, ἀναμφιβόλως; Τίς εἰσθε; Μήπως ἔχετε οἰκογένειαν, ἥτις νὰ σὺς ζητήσῃ λόγον περὶ τῆς ἀποφάσεως ἣν ἐλάβατε;

Ἀκούσασα τὰς ἀρκοῦντως γοργῶς γενομένας ἐρωτήσεις ταύτας, ἡ ἄγνωστος ἐφάνη πρὸς στιγμὴν ἐκπεπληγμένη. Ἐλαφρὰ ἐρυθρότης ἐχρωμάτισε τὰς πρὸ ὀλίγου ὠχρότάτας παρειάς της. Ἐν τούτοις ταχέως συνῆλθεν ἐκ τῆς ταραχῆς της, καὶ ἀπεκρίθη ἐντελῶς γαλήνιος καὶ θαρραλέως:

— Ἐγεννήθην εἰς μικρὰν τινα πόλιν πλησίον τοῦ Λονδίνου καὶ ὀνομάζομαι Αἰκατερίνη Δεσερζόουρη, κόμησσα Δαρμούθ... Πρεσβεύω τὴν καθολικὴν θρησκείαν.

Εἰποῦσα ταῦτα ἐξήγαγε κάτωθεν τῆς ἐνδυμασίας αὐτῆς κομψὸν κιβωτίδιον, κεκοσμημένον διὰ χαλυβδίνων κοσμημάτων, ὅπερ ἐνεχείρισε τῇ ἡγουμένη.

— Λάβετε τὸ κιβωτίδιον αὐτό, μῆτέρ μου, ἐξηκολούθησε. Περιέχει τὴν προικὰ μου. Θὰ ἴδῃτε ὅμως ἐν αὐτῷ πολυτιμότεον πρᾶγμα, οὐχὶ δι' ὑμᾶς, ἀλλὰ διὰ τὸ μόνον ἀγαθὸν ὅπερ μὲ συνέδεσεν ἐν τῷ κόσμῳ μέχρι τῆς σήμερον. Οἶμοι! ἀπηλπίσθην ἀπὸ τοῦ νὰ τὸ ἴδω... Μοὶ ἤρπασαν τὸ τέκνον μου, τὸ ἀπέσπασαν τῶν ἀγκαλῶν μου ἐν Ἀγγλίᾳ, ἵνα τὸ φέρωσιν εἰς Γαλλίαν. Ἄν ζῇ ἀκόμη, ἂν ἡμέραν τινὰ ἀκούσῃτέ τι περὶ αὐτοῦ, καλέσατέ το καὶ δότε τοῦ τὴν παρακαταθήκην ταύτην, τὴν ὁποῖαν σὺς ἐμπιστεύομαι... Εἴθε νὰ εὕρῃ μετ' οὐ πολὺ ἐν αὐτῷ τὰς τελευταίας σκέψεις τῆς δυστυχοῦς μητρός του.

B'

Δύω ἔτη μετὰ τὰ ἀνωτέρω, ἐν Τολώσῃ γενικὴ ὁμιλία ἦτο περὶ τῆς ὠραίας κομῆσεως Δαρμούθ, ἥτις ἐμελλε νὰ γείνῃ μοναχὴ. Τὸ παρεκκλησίον τῆς μονῆς τῆς Παναγίας τοῦ Σάκκου (λαβούσης τὸ ὄνομα τοῦτο, διότι ἡ μονὴ ἔκειτο ἐπὶ τῆς ὁμωνύμου ὁδοῦ), εἶχε κοσμηθῇ πρὸς τοῦτο ὑπὸ μεγαλοπρεπῶν κατὰ πεπρασμάτων καὶ σπανιωτάτων δροσερῶν ἀνθέων. Τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ, τὸ μοναστήριον τῶν Βενεδικτίνων, ὅπως ἅπαντα τὰ γυναικεῖα μοναστήρια, ἀπῆστραπτον ἐκ τῶν καλλωπισμῶν. Ἡδύνατο νὰ συμβαίῃ ἄλλως, ἀφ' οὗ αἱ μοναχαὶ τούτων ἀνῆκον εἰς τὰς ἐνδοξοτάτας οἰκογενείας, ἀφ' οὗ καὶ πριγκίπισσαι μάλιστα κατελίμπανον τὰς βαθμίδας τοῦ θρόνου ἵνα

εἰσέλθωσιν εἰς τὰς μονάς; Κατὰ τὰς τελευτάς τοῦ αἵματος, ἤρεσκοντο νὰ περιβάλλωσι τὴν ιερότητα τῆς θρησκείας διὰ πομπῆς καὶ μεγίστης μεγαλοπρεπείας. Ἦτο τοῦτο ἀνάμνησις ἐλαχίστη τῆς καταγωγῆς αὐτῶν καὶ τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ μεγαλείου των, εἰς ὃν ἄλλοτε ἀνῆκον.

Ἡ τελετὴ, ὁρισθεῖσα κατ' ἀρχὰς κατὰ τὴν 10 Ἰουνίου, ἀνεβλήθη ἐπὶ δεκαήμερον, διότι, ἔλεγον, ἡ ἡγουμένη εἶχεν ἀσθενήσῃ καὶ οὐδέποτε ἡδύνατο νὰ γείνῃ μοναχὴ δόκιμος ἀπουσιαζούσης τῆς σεβασμίου ταύτης μητρός. Ἰσως ὅμως ἡ ἡγουμένη ἀνέμενεν ἵνα ἡ ἀκολουθία τῆς τελετῆς ταύτης τελεσθῇ παρόντος τοῦ ἀρχιεπισκόπου.

Πράγματι, ὁ Πανιερώτατος Κριλιὼν ἐμελλεν αὐτοπροσώπως νὰ λειτουργήσῃ.

Μίαν ὥραν πρὸ τῆς λειτουργίας, ἡ δόκιμος, λευχειμονοῦσα καὶ φοροῦσα στέφανον ἐξ ἀνθέων, παρεδόθη εἰς τὴν ἀνάδοχον, ἥτις ἐλλείψει οἰκογενείας, τὴν συνώδευσε ἐν τῇ πόλει. Ἀνοίξασα αὐτῇ τὰς πύλας τῆς μονῆς, ἡ ἡγουμένη τῇ εἶπε:

— Πήγαινε, κόρη μου, πήγαινε ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ. Δύνασαι νὰ μείνῃς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἂν ἐλπίζῃς νὰ εὕρῃς τὴν εὐτυχίαν.

[Ἐπεται συνέχεια]

B*.

ΠΑΥΛΟΥ ΜΑΝΤΕΓΑΤΣΑ

ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΕΝ ΜΑΔΕΡΑΙ

Τὸ ὠραιότατον τοῦτο μυθιστόρημα, τοῦ γνωστοῦ Ἰταλοῦ συγγραφέως, εὐρίσκειται ἐν τῷ γραφεῖν τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», καὶ τιμᾶται ἀντὶ δρ. 1.50, ἀποστέλλεται δὲ ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελεῶν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελεῶν].

«Μαρία Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρ. μα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήμα λ.50 [33]
«Ἡ Κόρη τοῦ Φονέως», μυθιστόρ. δραματικώτατον Ἐσθ. Δ. Μοντεπέν, ἀρτί ἐκδοθέν. Δραχ. 3 [3,30]
«Τὸ Τριακοσιᾶδραχμον» Ἐπαθλον, Γρηγορίου Δ. Ξενοπούλου..... λεπ. 50 [60]
«Υἱοὶ νῆ», Παύλου Μαντεγάτσα, μετάφρασις Ν. Ἀξελού, ἱατροῦ..... Δρ. 4 [4,30]
«Σύγγραμμα Μαγειρικῆς», Νικολάου Σαράντη (μαγειροῦ)..... Δρ. 4 [4,30]
«Οἱ Μελονομφαί τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστορ. Ἐσθ. Μαρμιέ, στερεθῆσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... Δρ. 1,50 [1,70]
«Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἦτοι Σιχναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδοσις δευτέρα, ἀδελὰ τοῦ συγγραφέως, ἐν ᾗ προσετέθη ἐν τέλει καὶ τὸ δρᾶμα «Ἡ καταστροφὴ τῶν Γεννιστάρων». Τόμοι 2..... Δρ. 5. [5,50]
«Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès..... Δρ. 1,50 [1,70]
«Τὰ Ἐκατομμύρια τοῦ κ. Ἰωραμίας», μυθιστορία Αἰμιλίου Ρ. σβούργ (τόμ. 2) Δρ. 7 [7,50]
«Λέων Ἀσώνης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ἰ. Ἰαδ. Σκυλίτση Δρ. 1,50 [1,80]